

สำหรับประเทศไทยเคยมีรายงานผู้เสียชีวิตด้วยโรคพิษสุนัขบ้า ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถูกค้างคาวกัด 2 ราย รายที่ 1 ประมาณปี พ.ศ. 2519 ที่จังหวัดอุดรธานี เป็นเพศชาย อายุประมาณ 50 ปี ถูกค้างคาวกัดที่มือ (ไม่ได้บันทึกรายละเอียดไว้) รายที่ 2 ประมาณปี พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเพศชาย อายุ 11 ปี ถูกค้างคาวกัดที่นิ้วมือ แสดงอาการของโรคหลังถูกกัดประมาณ 2 เดือน อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 รายนี้ ไม่สามารถสรุปได้แน่นอนว่า รับเชื้อจากการถูกค้างคาว สุนัข หรือแมวกัด เพราะผู้ป่วยทั้ง 2 รายนี้ มีประวัติว่าชอบเล่นคลุกคลีใกล้ชิดกับสุนัขและแมวมาตลอด

การที่วิทยุ BBC และสถานีโทรทัศน์ CNN เสนอเรื่องนี้เป็นข่าวใหญ่ เพราะบนเกาะอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 3 ประเทศ คือ อังกฤษ เวลส์ และสกอตแลนด์ ปลอดจากโรคพิษสุนัขบ้ามาตั้งแต่ ค.ศ. 1902 หรือประมาณ 100 ปี มาแล้ว และเมื่อ 15 ปีที่ผ่านมา เมื่อนักวิทยาศาสตร์หลายท่านแยกเชื้อ *European Bat Lyssavirus* จากค้างคาว *Dobenton "Motis dobentonii"* ในหลายประเทศตอนบนของทวีปยุโรปได้ อังกฤษก็เริ่มมีการเฝ้าระวังไวรัสตัวนี้ มาโดยตลอด ซึ่งมีรายงานจากห้องชันสูตรทางสัตวแพทย์ว่า ตรวจพบ BBL₂ จากค้างคาวดังกล่าวได้ 2 ราย จากสมอง ค้างคาวประมาณ 3,000 ตัวอย่าง ครั้งที่ 1 พบเมื่อ ปี ค.ศ.1996 ที่จับได้จากฝั่งทะเลตอนใต้ของเกาะอังกฤษ และครั้งที่ 2 ในปีนี้ (ค.ศ.2002) จากค้างคาวทางตะวันตกเฉียงเหนือ

สถานการณ์โรคไข้เลือดออก

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 จนถึงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2545 สำนักระบาดวิทยาได้รับรายงาน ผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก (DF, DHF, DSS) รวม 101,724 ราย อัตราป่วยเท่ากับ 163.26 ต่อประชากรแสนคน ผู้ป่วยเพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่แล้ว 1,363 ราย (เป็นผู้ป่วยสัปดาห์นี้ 122 ราย และเป็น ผู้ป่วยย้อนหลัง 1,241 ราย) มีผู้ป่วยเสียชีวิต 161 ราย (0.11 ต่อประชากรแสนคน) เพิ่มขึ้น 3 ราย จาก สัปดาห์ก่อน แยกเป็นผู้ป่วยตามพื้นที่ได้ดังนี้ คือ ภาคกลาง ป่วย 26,688 ราย ตาย 26 ราย ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ป่วย 32,014 ราย ตาย 50 ราย ภาคเหนือ ป่วย 13,220 ราย ตาย 23 ราย และภาคใต้ ป่วย 29,802 ราย ตาย 62 ราย คิดเป็นอัตราป่วยต่อประชากรแสนคน รายภาคตามลำดับ เท่ากับ 130.96, 148.95, 109.04 และ 358.56 สำหรับกรุงเทพมหานครเท่ากับ 133.40 สัดส่วนของผู้ป่วยไข้เด็งกี (DF) ร้อยละ 28.68 ไข้เลือดออก (DHF) ร้อยละ 68.72 และ ไข้เลือดออกช็อก (DSS) ร้อยละ 2.60

เขตสาธารณสุขที่มีอัตราป่วยต่อประชากรแสนคนเกินค่าเฉลี่ยของประเทศ (163.26) ได้แก่ เขต 11 (358.56), เขต 12 (338.70), เขต 3 (189.88) และ เขต 5 (179.82)

จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุดของประเทศ ต่อประชากรแสนคน 10 อันดับแรก ได้แก่ ยะลา (517.30) สุราษฎร์ธานี (497.24) กระบี่ (484.11) นครศรีธรรมราช (409.42) พังงา (398.71) นราธิวาส (331.88) ปราจีนบุรี (305.48) สตูล (300.27) สงขลา (296.94) ตรัง (282.06) สำหรับจังหวัดที่มีอัตราป่วยต่ำกว่า 50 ต่อประชากรแสนคน (ซึ่งเป็นเป้าหมายของกระทรวง สาธารณสุข) มีเพียง 5 จังหวัด เท่านั้น ได้แก่ เชียงราย (25.73) เชียงใหม่ (33.61) แม่ฮ่องสอน (36.29) มุกดาหาร (45.84) และน่าน (48.44)

จากรายงานที่ได้วิเคราะห์เปรียบเทียบไว้แล้ว จะเห็นว่า จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุดต่อประชากรแสนคน อยู่ในภาคใต้เกือบทั้งหมด (9 จังหวัด) มีภาคกลาง คือ ปราจีนบุรีเพียงจังหวัดเดียวที่อยู่ในลำดับที่ 7 ขณะนี้ ภาคกลางฝนเริ่มหยุดตกแล้ว แหล่งแพร่พันธุ์ยังทยอยลดลง แต่ภาคใต้คงจะยังมีฝนตกต่อเนื่องไปจนถึงต้นเดือน มกราคมปีหน้า ดังนั้น คาดว่าจนถึงต้นปี พ.ศ. 2546 ปราจีนบุรีคงจะหลุดออกจากกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราป่วย 10 อันดับสูงสุดของประเทศ ในเวลาเดียวกัน ถ้าจังหวัดน่านและมุกดาหาร ขาดความเข้มข้นในการเฝ้าระวัง ควบคุมป้องกันโรคนี้ ก็อาจจะเกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ก็ได้
